

Sygn. akt VIII U 2214/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSR del. Magdalena Kimel</i>
Protokolant:	<i>Anna Krzyszkowska</i>

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2016 r. w Gliwicach

sprawy B. C. (C.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołań B. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 30 września 2015 r. **nr** (...)

z dnia 25 listopada 2015 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu B. C. prawo do emerytury od dnia 23 lipca 2015 roku.

(-) SSR del. Magdalena Kimel

Sygn. akt. VIII U 2214/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 września 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu B. C. prawa do emerytury w niższym wieku w oparciu o art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227z późn. zm.) w związku z tym, iż nie udowodnił on 25 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego (a jedynie 14 lat 11 miesięcy i 11 dni) i 15 letniego okresu pracy w warunkach szczególnych (a jedynie 5 lat 1 miesiąc i 14 dni). W uzasadnieniu decyzji ZUS wskazał, że nie zaliczył ubezpieczonemu do okresu składkowego i nieskładkowego zatrudnienia w (...) SA w Z. od 15.11.1991r do 31.08.1998 r z uwagi na brak informacji o udzielonych urlopowach bezpłatnych trakcie których ubezpieczony przebywał na eksporcie oraz informacji o przebytych okresach niezdolności do pracy spowodowanych chorobą oraz zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) w Z. od 17.06.1974 r do 27.10.1974 r. i od 06.10.1976 do 31.01.1979 – wpis w legitymacji ubezpieczeniowej z uwagi na błędną datę urodzenia w legitymacji.

Decyzją z dnia 25 listopada 2015 r Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. ponownie odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury w niższym wieku, w związku z tym że nie udowodnił on 25 - letniego okresu składkowego i nieskładkowego (a jedynie 23 lata 6 miesięcy i 20 dni) i 15- letniego okresu pracy w warunkach szczególnych (a jedynie 10 lat 10 miesięcy i 20 dni).

W odwołaniu od powyższych decyzji ubezpieczony domagał się ich zmiany poprzez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury. Wskazał, że posiada 19 letni staż pracy w warunkach szczególnych i 25 letni okres składkowy i nieskładkowy. Podniósł, że błąd w dacie urodzenia w legitymacji ubezpieczeniowej nie powstał z jego winy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołań podtrzymując stanowisko zaprezentowane w decyzjach.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony B. C. urodzony w dniu (...) lipca września 1955 r w dniu 22 lipca 2015 r złożył wniosek o emeryturę z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony 60 lat ukończył (...)

Ubezpieczony wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

B. C. w okresie od 01.09.1971 r do 12.06.1974 r uczęszczał do (...) Szkoły Budowlanej dla Pracujących w Z. w zawodzie monter rurociągów przemysłowych. Ubezpieczony zatrudniony został w celu nauki zawodu. Praktyki odbywał trzy razy w tygodniu na budowach prowadzonych przez (...) Przedsiębiorstwo (...). Pracował 6 godzin dziennie. W pozostałe dni odbywały się zajęcia teoretyczne. Praca ubezpieczonego nadzorowana była przez instruktora z ramienia Przedsiębiorstwa. Ubezpieczony otrzymywał wynagrodzenie za prace wypłacane przez zakład pracy, które odbierał w kasie zakładu. Do jego obowiązków należały prace związane z kładzeniem rur, studni kanalizacyjnych. Pracował w wykopach.

dowód: zeznania ubezpieczonego k 82, zaświadczenie Zespołu Szkół Zawodowych w Z. k 27, zaświadczenie k 28 wystawione przez (...) Szkołę Budowlaną dla Pracujących.

Po ukończeniu 16 roku życia ubezpieczony wykonywał także pracę w gospodarstwie rolnym rodziców. Gospodarstwo położone było w gminie N..

Liczyło 8,5 ha. W spornym okresie w gospodarstwie uprawiano zboża, ziemniaki, W gospodarstwie hodowano 2 krowy, 2 świnie, kury, kaczki, 2 konie.

W gospodarstwie pracę wykonywał ubezpieczony razem z rodzicami oraz siostrą. Brat odwołującego uczył się w N. a najmłodsza siostra była jeszcze dzieckiem i prac w gospodarstwie w tym okresie nie wykonywała.

Ubezpieczony każdego dnia dojeżdżał do szkoły. Dojazd zajmował mu ponad godzinę. Szkoła zawodowa położona była w odległości 24 km od miejsca zamieszkania. Zajęcia ubezpieczony kończył o godzinie 14, a po powrocie ze szkoły pracował w gospodarstwie rolnym. W okresie zimowy praca zajmowała mu 3-4 godziny a w okresie letnim 5-6 godzin.

Pracując w gospodarstwie rolnym w okresie wakacyjnym: lipiec, sierpień ubezpieczony pracował od rana do wieczora. Wykonywał prace polowe: siał, sadił, pracował przy żniwach, sianokosach, orał, bronował. Gospodarstwo nie było zmechanizowane. Nadto zajmował się hodowlą zwierząt i przygotowaniem paszy, wyrzucał obornik.

dowód: zeznania świadka L. Ż. k 71, zeznania ubezpieczonego k 82,

W okresie od 17 czerwca 1974 r do dnia 31 stycznia 1979 r ubezpieczony zatrudniony był w (...) Przedsiębiorstwie (...) w Z. na stanowisku montera rurociągów przemysłowych. W okresie od 28 października 1974 r do 05 października 1976 r odbywał zasadniczą służbę wojskową. Ubezpieczony wykonywał roboty wodno kanalizacyjne, pracował w głębokich wykopach. Wymienione prace wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

dowód: zeznania ubezpieczonego k 82, akta osobowe,

W okresie od 15 października 1979 r do 31 sierpnia 1998 r ubezpieczony zatrudniony był w (...) SA w Z.. W świadectwie pracy pracodawca wskazał, że ubezpieczony zatrudniony był na stanowisku ślusarza, ślusarza- spawacza, spawacza i prace w warunkach szczególnych wykonywał od 01.10.1986r. W okresach 24.12.1981- 31.12.1981, od 21-22.10.1986, od 01.11.1994 – 14.09.1995 r. ubezpieczony korzystał z urlopu bezpłatnego.

dowód: akta osobowe ubezpieczonego z okresu zatrudnienia w (...),

Odwołujący od początku zatrudnienia w (...) pracował jako spawacz. Odwołujący spawał elektrodą wszystkie elementy, które zostały mu przekazane. Uprawnienia spawacza zdobył w dniu 01 maja 1981 r, lecz już przed zdobyciem uprawnień spawał. Prace spawalnicze ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

dowód: zeznania świadka E. T. k 81, zeznania ubezpieczonego k 82,

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej powołane dowody.

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych oraz na rozstrzygnięcie sprawy. W szczególności Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom świadków i zeznaniom ubezpieczonego, gdyż są spójne i wzajemnie się potwierdzają. Przesłuchany w sprawie świadek L. Ż. opisała zakres obowiązków odwołującego w gospodarstwie. Przy pracach rolniczych nie używano maszyn, gdyż gospodarstwo nie było zmechanizowane, co przekonuje, że odwołujący świadczył osobiście pracę w gospodarstwie, w wymiarze przez odwołującego wskazanym.

Również świadek E. T. szczegółowo opisał prace wykonywane przez ubezpieczonego w okresie zatrudnienia w (...).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego B. C. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku

niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W myśl 184 ust 2 ustawy emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W zakresie określenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ww. ustawy, rodzajów prac lub stanowisk oraz warunków, na podstawie których ubezpieczonym przysługuje prawo do emerytury art. 32 ust. 4 odsyła do

uregulowań Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.).

W myśl § 3 i 4 rozporządzenia, pracownik który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w załączonym do rozporządzenia wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 60 lat dla mężczyzn,
2. ma wymagany 25 letni okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 i 2 ww. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

W rozpoznawanej okoliczności sporną było posiadanie przez ubezpieczonego 25 letniego okresu składkowego i nieskładkowego oraz 15 letniego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych.

Organ rentowy do 25 letniego stażu ogólnego zaliczył 23 lata 6 miesięcy i 20 dni.

Art. 6 ust.2 ustawy emerytalnej stanowi, że za okresy składkowe uważa się również przypadające przed dniem 15 listopada 1991 r. następujące okresy, za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne:

- zatrudnienia po ukończeniu 15 lat życia na obszarze Państwa Polskiego - w wymiarze nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy, jeżeli w tych okresach pracownik pobierał wynagrodzenie lub zasiłki z ubezpieczenia społecznego: chorobowy, macierzyński lub opiekuńczy albo rentę chorobową (pkt 1a),
- zatrudnienia młodocianych na obszarze Państwa Polskiego na warunkach określonych w przepisach obowiązujących przed dniem 1 stycznia 1975 r.(pkt 3)

Zatrudnianie młodocianych w spornym okresie odbywało się na podstawie ustawy z dnia 2 lipca 1958 r. o nauce zawodu, przyuczaniu do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy (Dz. U. Nr 45, poz. 226 z późn. zm.).

Na podstawie art. 3 ustawy z 2 lipca 1958r. powołanej wyżej, młodociani mogli być zatrudniani przez zakłady pracy tylko w celu nauki zawodu, przyuczenia do określonej pracy, odbycia wstępnego stażu pracy (ust.1). Poza przypadkami określonymi w ust. 1 zakłady pracy mogły zatrudniać młodocianych przy lekkich pracach sezonowych i dorywczych, których rodzaje i czas trwania określi w drodze rozporządzenia Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych(ust.2).Młodociani w wieku powyżej lat 16 mogli być zatrudniani:

1. jeżeli posiadali kwalifikacje zawodowe i odbyli wstępny staż pracy (art. 6) - przy pracach odpowiadających posiadanym przez nich kwalifikacjom;
2. jeżeli nie spełniali warunków określonych w pkt 1 - przy pracach nie wymagających kwalifikacji zawodowych; rodzaje tych prac określa w drodze rozporządzenia właściwi ministrowie w porozumieniu z Ministrem Oświaty oraz z zarządami głównymi odpowiednich związków zawodowych.

Z mocy art. 4 ust. 1 tej ustawy, nauka zawodu młodocianego trwała zależnie od zawodu od 2 do 4 lat i kończyła się egzaminem.

W oparciu o art. 5 ww ustawy, zakład pracy mógł przyjąć młodocianego w celu przyuczenia do określonej pracy, jeżeli rodzaj tej pracy nie wymaga innego przygotowania zawodowego (art. 4 ust. 2). Okres przyuczania do określonej pracy nie może być krótszy niż 3 miesiące i nie powinien przekraczać 1 roku.

Stosownie do treści art. 9 ustawy, zakład pracy przyjmując młodocianego na naukę zawodu w celu przyuczenia do określonej pracy oraz odbycia wstępnego stażu pracy był obowiązany zawrzeć z nim na piśmie umowę określającą zawód albo rodzaj pracy, w jakim młodociany będzie szkolony, czas trwania nauki zawodu, przyuczenia do określonej pracy lub wstępnego stażu pracy oraz zasadnicze obowiązki i uprawnienia młodocianego.

Okresy nauki zawodu, przyuczenia do określonej pracy oraz wstępnego stażu pracy były okresami zatrudnienia (art. 10 ustawy z 2.07.1958r.).

Podstawą zaliczenia okresów zatrudnienia młodocianego do okresów składkowych jest nawiązanie stosunku pracy (umowy o naukę zawodu lub w celu przygotowania zawodowego) pomiędzy młodocianym a pracodawcą (zob. wyroki Sądu Apelacyjnego w Katowicach: z dnia 13 czerwca 2006r., III AUa 250/05, Biul. SAKa 2007, nr 1; z dnia 14 czerwca 2006r., III AUa 457/05, Biul. SAKa 2007, nr 1; z dnia 14 czerwca 2006r., III AUa 455/05, Biul. SAKa 2007, nr 1). Dopuszcza się również wykonywanie pracy w okresie uczęszczania do zasadniczej szkoły przysposobienia zawodowego, gdyż uczniowie (młodociani pracownicy) byli w tym czasie przyjmowani do pracy i zatrudniani w celu przyuczenia do zawodu, a obowiązek pogłębiania wiedzy teoretycznej był realizowany ubocznie (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2000r., II UKN 294/99, OSNAPiUS 2001, nr 9, poz. 322).

Dla wykazania, że dany okres stanowi okres składkowy, o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy emerytalnej, wymagane jest przedstawienie dokumentów potwierdzających fakt zatrudnienia przez zakład pracy w celu przyuczenia do zawodu na podstawie indywidualnej umowy o pracę (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia z dnia 28 marca 2013r., (...))12,LEX nr 1311958).

Z dokumentacji pozyskanej przez Sąd wynika, iż ubezpieczony w okresie uczęszczania do (...) Szkoły Budowlanej dla Pracujących zatrudniony był w celu nauki zawodu w (...) Przedsiębiorstwie (...) w Z.. Tą okoliczność potwierdza zaświadczenie nr 73/74/M znajdujące się na k 28 akt sprawy. Powyższy dokument potwierdza zatem fakt zatrudnienia ubezpieczonego.

Ponadto warunki pracy i nauki opisane przez ubezpieczonego tj trzy dni praktyk w (...) Przedsiębiorstwie (...) po 6 godzin dziennie, a w pozostałe dni zajęcia teoretyczne, otrzymywanie wynagrodzenia za prace, w pełni korespondują z wymogami wynikającymi z przepisów w/w ustawy z dnia 2.07.1958r. o nauce zawodu, przyuczaniu do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy (Dz.U. nr 45 poz. 226), a w szczególności z jej przepisami art. 13 ust. 1, 2, 3 i 4 pkt 1, regulującymi czas pracy młodocianych (który w wieku od lat 14 do 16 wynosił 6 godzin na dobę, a wyjątkowo mógł wynosić więcej, jednak nie więcej niż 8 godzin na dobę, każdorazowe nie przekraczając 36 godzin tygodniowo; i do którego wliczano czas doksztalcania w wymiarze nie większym niż 18 godzin tygodniowo i bez względu na to, czy nauka odbywała się w godzinach pracy, czy poza godzinami pracy). Ponadto zgodnie z art. 12 ust. 3 i 4, tej ustawy młodociani zatrudnieni w celu nauki zawodu obowiązani są do doksztalcania się w zakresie obranego zawodu, zaś Minister Oświaty określi zakres doksztalcania, organizację i sposób prowadzenia szkół doksztalcających i przyzakładowych oraz innych form doksztalcania. Wskazany wyżej aktem wykonawczym było rozporządzenie Ministra Oświaty z dnia 14.02.1959r. w sprawie doksztalcania oraz kontroli nauki zawodu młodocianych zatrudnionych w zakładach pracy (Dz.U. nr 17 poz. 99). Rozporządzenie to regulowało zasady tworzenia w szczególności szkół zawodowych. Wynikało z niego m.in., że obowiązek doksztalcania się do czasu ukończenia 18 lat życia przez młodocianych zatrudnionych w zakładach pracy powinien być wykonywany przez uczęszczanie do zasadniczych szkół zawodowych dla pracujących i innych szkół zawodowych, ośrodków doksztalcania zawodowego i szkół ogólnokształcących oraz na kursy (§ 3), a zasadnicze szkoły zawodowe dla pracujących, ośrodki doksztalcania zawodowego i kursy doksztalcające mogą być organizowane m.in. przez Ministra Oświaty (§ 15 ust. 1). Decydujące jednak znaczenie ma wymóg, wynikający z przepisu § 10 tego rozporządzenia, zgodnie z którym warunkiem przyjęcia do zasadniczej szkoły zawodowej dla pracujących młodocianego podlegającego

obowiązkowi dokształcania jest przedłożenie zaświadczenia zakładu pracy stwierdzającego, że młodociany jest zatrudniony lub będzie zatrudniony w ciągu najbliższych 6 miesięcy.

Z powyższego wynika zatem, że ubezpieczony nie mógłby być uczniem (...) Szkoły Budowlanej dla Pracujących, gdyby w okresie nauki nie był równocześnie młodocianym pracownikiem zakładu pracy.

Powyższe wskazuje w sposób nie budzący wątpliwości, że ubezpieczony jako młodociany pracownik pozostawał w stosunku pracy, równocześnie realizując ustawowy obowiązek dokształcania się w ramach wykonywanego zawodu, był zatem pracownikiem młodocianym, zatrudnionym na obszarze Państwa Polskiego na warunkach określonych w przepisach obowiązujących przed dniem 1 stycznia 1975 r. Okres ten jest okresem składkowym z mocy art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy o FUS.

Zatem okres od 01.09.1971 r do 12.06.1974 r, (**tj 2 lata 9 miesięcy i 12 dni**) uzupełnia wymagany staż ogólny ubezpieczonego, albowiem staż uznany przez ZUS to 23 lata 6 miesięcy i 20 dni.

Niezależnie od powyższego, jedynie na marginesie wskazać należy, że staż ogólny pracy ubezpieczonego może zostać uzupełniony okresem pracy w gospodarstwie rolnym rodziców.

Z art. 10 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wynika, że przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się również następujące okresy, traktując je, z zastrzeżeniem art. 56, jak okresy składkowe:

- 1) okresy ubezpieczenia społecznego rolników, za które opłacono przewidziane w odrębnych przepisach składki,
- 2) przypadające przed dniem 1 lipca 1977 r. okresy prowadzenia gospodarstwa rolnego po ukończeniu 16 roku życia,
- 3) przypadające przed dniem 1 stycznia 1983 r. okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia,

jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art. 5-7, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.

W przedmiotowej sprawie zaistniały przesłanki do zastosowania art. 10 ust. 1 powołanej ustawy i uzupełnienia stażu pracy odwołującego o okres pracy w gospodarstwie rolnym rodziców w zakresie niezbędnym do uzupełniania stażu wynikającego z uwzględnionych przez ZUS okresów składkowych i nieskładkowych do wymaganych prawem 25 lat.

Odwołujący po ukończeniu 16 roku życia w dniu 23 lipca 1971 roku pracował w gospodarstwie rolnym rodziców. Ponieważ z zeznań ubezpieczonego wynika, że w okresie zimowym praca w gospodarstwie rolnym zajmowała mu 3-4 godziny dziennie, ten okres nie mógł zostać uwzględniony, gdyż wymiar czasu pracy w gospodarstwie nie przekraczał 4 godzin dziennie. Natomiast w okresie wiosenno letnim i w okresie ferii wakacyjnych ubezpieczony wykonywał pracę w gospodarstwie rolnym rodziców pracując w tym okresie co najmniej 5- 6 godzin dziennie a w okresie wakacji od rana do wieczora. Odwołujący osobiście zajmował się wszystkimi wchodzącymi w zakres pracy w tym gospodarstwie czynnościami, a to: hodowlą zwierząt i pracami polowymi. Przesłuchany w sprawie świadek – siostra odwołującego, opisała zakres obowiązków odwołującego w gospodarstwie, które – w ocenie Sądu – wyczerpywały wymiar pracy podany przez ubezpieczonego

W tym miejscu należy wskazać, że zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 6 stycznia 2010r., sygn. akt I UK 246/09 (Lex Nr 577822) art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie jest adresowany do osób objętych ubezpieczeniem społecznym z tytułu pracy w gospodarstwie rolnym, ale reguluje kwestie stażu emerytalnego wymaganego od innych ubezpieczonych niż rolnicy, w którym okres pracy w gospodarstwie rolnym jest zaliczany wprost i traktowany jak okres składkowy niezależnie od uregulowań zawartych w ustawie o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Oznacza to niedopuszczalność stosowania wobec osoby, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach, kryterium objęcia ubezpieczeniem rolniczym na podstawie art. 7 ust. 1 i art. 16 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu

społecznym rolników, a nadto konieczność odniesienia pojęcia gospodarstwa rolnego do okresu, za jaki pracę w nim uwzględnia się w stażu uprawniającym do emerytury przysługującej z systemu powszechnego.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego zgodnie wyrażany jest pogląd, że - z uwagi na treść art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach, wymagającego przy uwzględnianiu okresów wykonywania pracy przed dniem 15 listopada 1991 r. jej świadczenia w wymiarze co najmniej połowy pełnego wymiaru czasu pracy - przesłanką zaliczenia okresu pracy w gospodarstwie rolnym, o którym stanowi art. 10 ust. 1 pkt 3 tej ustawy jest wymiar czasu pracy przekraczający 4 godziny dziennie.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka L. Ż., zeznaniom ubezpieczonego, uznając te dowody za spójne logiczne i wzajemnie się uzupełniające.

Do okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców można zaliczyć zatem okresy: sierpień 1971, okres od marca do sierpnia 1972, okres od marca do sierpnia 1973r i okres od marca do 16 czerwca 1974 r |(od 17.06.1974 r ubezpieczony rozpoczął pracę zawodową) **tj 1 rok 7 miesięcy i 16 dni.**

Ubezpieczony legitymuje się także 15 letnim okresem zatrudnienia w warunkach szczególnych. Do tego okresu zaliczyć należy okres zatrudnienia od 17.06.1974 r do dnia 31.01.1979 r (**tj 4 lata 7 miesięcy i 13 dni**) w (...) Przedsiębiorstwie (...) w Z. na stanowisku montera rurociągów przemysłowych albowiem w tym okresie ubezpieczony wykonywał prace wymienione w wykazie A dział V poz 1 dział XIV, poz. 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. tj roboty wodnokanalizacyjne oraz budowa rurociągów w głębokich wykopach. Wymienione prace ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Do okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych zaliczyć należy również okres zatrudnienia ubezpieczonego w (...) SA w Z. od 15.10.1979 do 30.09.1986 r (okres od 01.10.1986r został przez ZUS uznany) z wyłączeniem okresów urlopu bezpłatnego od 24.12.1981- 31.12.1981, od 21-22.10.1986, od 01.11.1994 – 14.09.1995 r. (10 miesięcy i 23 dni) tj, **6 lat i 22 dni.**

Przesłuchany w sprawie świadek potwierdził, że ubezpieczony od momentu zatrudnienia w (...) faktycznie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, wyłącznie prace spawalnicze. Świadek szczegółowo opisał prace wykonywane przez ubezpieczonego z jego zeznań jednoznacznie wynika, że poza pracami spawalniczymi, ubezpieczony nie wykonywał żadnych innych prac. Zeznania świadka potwierdzają wersję ubezpieczonego, że jeszcze przed zdobyciem uprawnień spawalniczych spawał.

Zatem w wymienionym okresie ubezpieczony wykonywał prace wymienione w wykazie A, dział XIV, poz. 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Na marginesie zaznaczyć należy, że nawet doliczenie do stażu pracy w warunkach szczególnych wyłącznie okresu liczonego od zdobycia uprawnień spawalniczych przez ubezpieczonego tj od dnia 01.05.1981 r do 30.09.1981 r tj **4 lata 6 miesięcy i 7 dni** (po odliczeniu okresów urlopu bezpłatnego) uzupełnia wymagany staż pracy w warunkach szczególnych.

Według oceny Sądu postępowanie dowodowe przeprowadzone w tej konkretnej sprawie wykazało w sposób jednoznaczny, że ubezpieczony ukończył 60 rok życia, i na dzień 31 grudnia 1998r. udowodnił łącznie ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym ponad 15 lat pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach.

Z powyższych przyczyn, Sąd stwierdził, że B. C. z momentem osiągnięcia wieku emerytalnego spełnia łącznie wszystkie warunków niezbędne do przyznania emerytury z obniżonego wieku, wynikających z treści art. 184, ustawy z dnia 17

grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zmianami), a tym samym jego odwołania zasługują na uwzględnienie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc, zmienił zaskarżone decyzje.

SSR del Magdalena Kimel

ZARZĄDZENIE

1. odnotować (dzień opieki s.ref nad chorym dzieckiem w dniu 28.12.2016 r)
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego,
3. zwrócić akta,
4. kal 14 dni lub z wpływem,

G., dnia 29.12.2016 r

SSR del M. K